

Krzysztof Kamiński

Konferencja "Rzeczywistość edukacyjna : historia, teraźniejszość, przyszłość. Wątki i tropy interpretacyjne" : (sprawozdanie)

Kultura i Wychowanie 5, 149-150

2013

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Konferencja „Rzeczywistość edukacyjna: historia, teraźniejszość, przyszłość. Wątki i tropy interpretacyjne” (sprawozdanie)

Krzysztof Kamiński

Łódź, Polska

krzysztof.kaminski@wsp.lodz.pl

Słowa kluczowe: Konferencja, Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Łodzi, rzeczywistość edukacyjna

19 września 2012 r. w Centrum Konferencyjno-Widowiskowym WSP Lutnia odbyła się międzynarodowa interdyscyplinarna konferencja naukowa, zatytułowana „Rzeczywistość edukacyjna: historia, teraźniejszość, przyszłość. Wątki i tropy interpretacyjne”. Organizatorem spotkania była Katedra Pedagogiki Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Łodzi. Konferencja zgromadziła kilkudziesięciu uczestników z trzynastu uczelni w Polsce oraz siedmiu uczelni zagranicznych (z Nepalu, Boliwii, Ukrainy i Słowacji).

Konferencji przewodniczył profesor Sławomir Sztobryn, prorektor WSP oraz kierownik Katedry Pedagogiki. Słowo powitalne wygłosiła Małgorzata Cyperling, kanclerz WSP. Podkreśliła trafność wyboru problematyki w kontekście codziennej potrzeby nadążania za zmieniającym się otoczeniem placówek oświatowych, w tym szkół wyższych i stawianych przed nimi coraz to nowych zadań.

Krzysztof Kamiński, dr, adiunkt w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Łodzi, z-ca kierownika Katedry Pedagogiki.

Podzieliła się też swym przekonaniem, że efekty tej konferencji będą swoistym drogowskazem w pracy nauczycieli akademickich, a w konsekwencji także nauczycieli szkolnych, jak również wskazówką dla rodziców, będących pierwszymi wychowawcami i nauczycielami swoich dzieci. W ostatnim fragmencie swego wystąpienia przedstawiła kierunki zmian w programach i profilu kształcenia studentów w WSP.

Część merytoryczna konferencji rozpoczęła się od wykładu *Rzeczywiste i nierzeczywiste w edukacji w kontekście narracji historycznej*, który wygłosił profesor S. Sztobryn. W swoim wystąpieniu, powołując się na S. Hawkinga, dawał m.in. wyraz przekonaniu, że nie istnieje koncepcja rzeczywistości niezależna od teorii. Cytowanemu za fizykiem stwierdzeniu nadał uniwersalny charakter, podkreślając, że ma również istotne, wręcz fundamentalne znaczenie dla humanistyki. Profesor Sztobryn wskazywał również na wielość sposobów odczytywania tego, czym jest i nie jest rzeczywistość edukacyjna oraz postulował konieczność łączenia pedagogiki historycznej z filozoficzną.

W dalszej kolejności wykłady wygłosili m.in.: profesor Wiesław Andrukowicz (Uniwersytet Szczeciński) – *Tradycja i wyzwania edukacji kompleksyjnej*, profesor Mikołaj I. Smetański (Uniwersytet w Winnicy na Ukrainie) – *Charakterystyka istoty wychowania według edukacji alternatywnej*, profesor Michał Głazewski (Uniwersytet Zielonogórski) – *Wychowanie heurystyczne – szczególne*

możliwości aplikacji teorii gier w pedagogice, profesor Tadeusz Szewczyk (Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Łodzi) – *Edukacja zdrowotna dla pedagogów. Szukanie sensu. Rozważania metodyka*. Ponadto podejmowano następującą tematykę: historyczne obrazy rzeczywistości wychowawczej, dające wyraz ewolucji myśli pedagogicznej; aspekty filozofii wychowania – filozoficzne konotacje problematyki wychowawczej; zgłębianie natury wychowania i jego głównych wartości oraz poszukiwanie punktów orientacyjnych w wychowaniu; mikrosystemy edukacyjne – rodzina, szkoła, internat itp. w dobie współczesnych kryzysów; kultura zdrowotna w wymiarze edukacji (w stylu życia człowieka) – kulturowe uwarunkowania zachowań mających wpływ na zdrowie; dynamika społeczna a rzeczywistość edukacyjna – współczesne instytucje edukacyjne i zarządzanie nimi w świetle przemian społecznych, kreowanie rzeczywistości edukacyjnej w kontekście polityki społecznej; kulturologiczne uwarunkowania praktyki pedagogicznej, w tym praktyki pedagogiki specjalnej; motywy komparatystyki pedagogicznej.

Podsumowując, w czasie konferencji wygłoszono kilkadziesiąt referatów, które koncentrowały się na zagadnieniach związanych z szeroko rozumianą rzeczywistością edukacyjną w jej interdyscyplinarnym ujęciu. Swoistą wartością tych teoretycznych rozważań nad istotą pedagogiki było ukazanie jej relacyjności względem filozofii, historii, psychologii, socjologii, nauk o kulturze, politologii i innych dziedzin nauk społecznych. Prezentowana interdyscyplinarność pedagogiki prowadziła zwykle do wskazywania na praktyczny aspekt wychowania.

Tematyka konferencji nawiązywała do licznych wątków dyskusji toczącej się w różnych środowiskach i mediach. Zagadnienie rozumienia, interpre-

towania i kreowania rzeczywistości edukacyjnej stało się niezwykle aktualne w konsekwencji coraz większej dynamiki życia społecznego, cywilizacji i kultury w ogóle.

Konferencja „Rzeczywistość edukacyjna: historia, teraźniejszość, przyszłość. Wątki i tropy interpretacyjne” pomyślana jest jako wydarzenie cykliczne. Kolejna edycja zaplanowana jest na rok 2015. Czytelnym znakiem konferencji pozostaje seria wydawnicza „Rzeczywistość edukacyjna”. Pierwszy tom zatytułowany *Rzeczywistość edukacyjna. Tropy i wątki interpretacyjne* (Wydawnictwo Naukowe WSP, Łódź 2013).

